

Ware Christelijke Religie

Vervolg van hoofdstuk 14:

Over de Voleinding der eeuw; de Komst van de Heer; en de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Kerk.

Deze tweede Komst van de Heer geschiedt door een mens, voor wie Hij Zichzelf in persoon heeft geopenbaard, en die Hij met Zijn geest vervuld heeft, om de Leren van de Nieuwe Kerk te leren door het Woord uit Hem.

779. Aangezien de Heer Zichzelf niet in persoon kan openbaren, zoals nu hierboven werd aangetoond, en Hij toch voorzegd heeft, dat Hij komen zou en een nieuwe Kerk zou stichten, welke het Nieuwe Jeruzalem is, zo volgt, dat Hij dit doen zal door een mens, die de leren van deze Kerk niet alleen met het verstand opnemen, maar ze ook in druk bekend maken kan.

Dat de Heer Zichzelf voor mij, Zijn dienstknecht, geopenbaard, en mij tot dit ambt uitgezonden heeft, en dat Hij daarna het gezicht van Mijn geest geopend, en mij aldus in de geestelijke wereld toegelaten, en het mij gegeven heeft de hemelen en de hellen te zien en ook met engelen en geesten te spreken, en dit nu reeds meerdere jaren achtereen, getuig ik in waarheid.

Evenzo, dat ik vanaf de eerste dag van deze roeping hoegenaamd niets wat de leren van deze Kerk betreft, vanuit enige engel, maar uit de Heer alleen, wanneer ik het Woord las, heb aangenomen.

780. Opdat de Heer bestendig tegenwoordig kon zijn, heeft Hij mij te dien einde de geestelijke zin van Zijn Woord onthuld, waarin het Goddelijk ware in zijn licht is en hierin is Hij voortdurend tegenwoordig; want Zijn tegenwoordigheid in het Woord komt nergens anders vandaan dan door de geestelijke zin.

Door het licht daarvan gaat zij in de schaduw over, waarin de zin van de letter is, vergelijkenderwijze zoals dit met het licht van de zon overdag plaatsvindt door een wolk die er tussen schuift.

Dat de letterlijke zin van het Woord zoals een wolk is, en de geestelijke zin de heerlijkheid is, en de Heer Zelf de Zon, vanuit welke het Licht is, en dat aldus de Heer het Woord is, werd boven aangetoond.

Dat de heerlijkheid, waarin Hij komen zal, (Mattheüs 24:30) het Goddelijk Ware in zijn licht betekent, waarin de geestelijke zin van het Woord is, blijkt helder uit de volgende plaatsen: 'Een stem des roependen in de woestijn: Bereidt de weg van Jehovah; de heerlijkheid van Jehovah zal geopenbaard worden, en zij zullen zien, alle vlees', (Jesaja 40:3,5); 'Wordt verlicht, want gekomen is uw licht, en de heerlijkheid van Jehovah is over u opgegaan', (Jesaja 60:1 tot einde); 'Ik zal u geven tot een verbond den volke, tot een licht der natiën; en Mijn heerlijkheid zal Ik aan geen anderen geven', (Jesaja 42:6,8; 48:11); 'Uw licht zal voortbreken als de dageraad, de heerlijkheid van Jehovah zal u verzamelen', (Jesaja 58:8); 'De ganse aarde zal vervuld worden met de heerlijkheid van Jehovah', (Numeri 14:21; Jesaja 6:1,2,3; 66:18).

‘In de aanvang was het Woord, in Hem was het leven, en het leven was het licht der mensen; het was het ware Licht; en het Woord is vlees geworden, en wij hebben gezien Zijn heerlijkheid, een heerlijkheid als van de Enigverwekte uit de Vader’, (Johannes 1:1,4,9,14); ‘De hemelen zullen de heerlijkheid Gods vertellen’, (Psalm 19:2); ‘De heerlijkheid Gods zal het heilige Jeruzalem verlichten, en het Lam is zijn kaars; en de natiën die zalig worden, zullen in Zijn licht wandelen’, (Openbaring 21:23,24,25), behalve op vele andere plaatsen.

Dat de heerlijkheid het Goddelijk Ware in zijn volheid betekent, vindt hierin zijn reden, dat alle pracht in de hemel vanuit het licht is, dat vanuit de Heer voortgaat; en het Licht, dat uit Hem als Zon aldaar voortgaat, is in zijn wezen het Goddelijk ware.

Dit wordt verstaan onder de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Aarde, en onder het daaruit neerdalende Nieuwe Jeruzalem in de Openbaring.

781. Men leest in de Openbaring: ‘Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde was voorbij gegaan; en ik, Johannes, zag de heilige stad, het Nieuwe Jeruzalem, neerdalende uit God vanuit de hemel, toebereid als een bruid die voor haar echtgenoot versierd is’, (Openbaring 21:1,2).

Iets dergelijks leest men ook in Jesaja: ‘Ziet, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; verblijdt u en verheugt u in eeuwigheden, en ziet, Ik zal Jeruzalem een verheuging scheppen en zijn volk blijdschap’, (Jesaja 65:17,18).

Dat de nieuwe hemel heden uit de Heer gevormd wordt vanuit de christenen, die in de wereld erkend hebben, en na hun heengaan uit de wereld hebben kunnen erkennen, dat de Heer de God van hemel en aarde is, overeenkomstig Zijn woorden bij, (Mattheüs 28:18) werd eerder in dit hoofdstuk onthuld.

782. Dat de Nieuwe Kerk onder het uit God vanuit de hemel neerdalende Nieuwe Jeruzalem wordt verstaan, (Openbaring 21), komt omdat Jeruzalem de hoofdstad in het land Kanaän was, en daar de tempel en het altaar was, de slachtoffers werden gebracht, dus de Goddelijke eredienst zelf was, waarheen al het mannelijke van het gehele land driemaal per jaar op bevel moest komen; voorts omdat de Heer in Jeruzalem was en leerde in Zijn tempel, en daarna aldaar Zijn Menselijke verheerlijkte.

Vandaar komt het, dat door Jeruzalem de Kerk wordt aangeduid, dit blijkt duidelijk uit de profetieën in het Oude Testament met betrekking tot de uit de Heer te stichten Nieuwe Kerk, namelijk dat zij daar Jeruzalem wordt genoemd.

Alleen die plaatsen zullen worden aangevoerd, waaruit eenieder die met innerlijke rede begaafd is, kan zien, dat onder Jeruzalem aldaar de Kerk wordt verstaan.

‘Ziet, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; de vorige zullen niet gedacht worden; ziet, Ik zal Jeruzalem scheppen een verheuging, en zijn volk blijdschap, opdat Ik Mij verheuge over Jeruzalem, en Mij verblijde over Mijn volk; dan zullen de wolf en het lam tezamen weiden; zij zullen geen kwaad doen op de ganse berg van Mijn heiligheid’, (Jesaja 65:17,18,19,25); ‘Om Zions wil zal Ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal Ik niet rusten, totdat haar gerechtigheid uitgaat als een glans, en haar heil brandt als een lamp.

Dan zullen de natiën uw gerechtigheid zien, en alle koningen uw heerlijkheid; en gij zult met een nieuwe naam genoemd worden, welke de mond van Jehovah zal uitspreken; en gij zult een kroon der sierlijkheid zijn, en een hoofdsieraad van het koninkrijk in de hand van uw God.

Jehovah zal welbehagen in u hebben, en uw land zal getrouwd worden.

Zie, uw heil komt; zie Zijn loon is met Hem; en zij zullen hen noemen het volk der heiligheid, de verlost van Jehovah; en gij zult genoemd worden de gezochte stad, niet verlaten', (Jesaja 62:1 tot 4,11,12).

'Waak op, waak op, trek uw sterkte aan, o Zion, trek de klederen van uw sierlijkheid aan, o Jeruzalem, stad der heiligheid; want in u zal voortaan niet meer komen de met de voorhuid behepte en de onreine; schud u uit het stof, sta op, zit neder, o Jeruzalem.

Het volk zal in die dag Mijn naam kennen, want Ik ben Hij die spreekt:

Zie Mij; Jehovah heeft Zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost', (Jesaja 52:1,2,6,9).

'Jubel, gij dochter Zions, verblijd u van ganser harte, gij dochter Jeruzalems; de Koning Israëls is in het midden van u; vrees geen kwaad meer; Hij zal Zich over u verblijden met vreugde; Hij zal in uw liefde rusten; Hij zal over u opspringen met gejubel; Ik zal u stellen tot een naam en tot een lof alle volken der aarde', (Zefanja 3:14 tot 17,20).

'Alzo zei Jehovah, uw Verlosser, zeggende tot Jeruzalem: Gij zult bewoond worden', (Jesaja 44:24,26).

'Alzo zei Jehovah: Ik zal tot Zion wederkeren, en Ik zal in het midden van Jeruzalem wonen; vandaar zal Jeruzalem genoemd worden de stad der waarheid, en de berg van Jehovah Zebaoth de berg der heiligheid', (Zacharia 8:3,20 tot 23).

'Dan zult gijlieden weten, dat Ik, Jehovah, uw God ben, wonende in Zion, de berg der heiligheid, en Jeruzalem zal een heiligheid zijn; en het zal te dien dage geschieden, dat de bergen van most zullen druipen en de heuvelen van melk vlieten; en Jeruzalem zal zetelen van geslacht tot geslacht', (Joël 3:17 tot 21).

'Te dien dage zal de spruit van Jehovah zijn tot sieraad en tot heerlijkheid; en het zal geschieden, dat de overgeblevene in Zion, en de overgelatene in Jeruzalem zal heilig geheten worden, eenieder die geschreven is ten leven in Jeruzalem', (Jesaja 4:2,3).

'In het uiterste der dagen zal het geschieden, dat de berg van het huis van Jehovah zal vastgesteld zijn tot het hoofd der bergen; want van Zion zal de Leer uitgaan, en het Woord van Jehovah uit Jeruzalem', (Micha 4:1,2,8).

In die tijd zullen zij Jeruzalem noemen de troon van Jehovah, en alle natiën zullen vergaderd worden ter oorzake van de naam van Jehovah te Jeruzalem, en zij zullen niet meer gaan achter de bevestiging van hun boos hart', (Jeremia 3:17).

'Schouwt Zion aan, de stad van ons gezette feest; laat uw ogen Jeruzalem zien, een kalme woonplaats, een tabernakel, die niet verstrooid zal worden, welker pinnen in der eeuwigheid niet verplaatst zullen worden en waarvan de koorden niet afgescheurd zullen worden', (Jesaja 33:20), en ook elders, zoals in (Jesaja 24:23; 37:32; 66:10 tot 14; Zacharia 12:3,6 tot 10; 14:8,11,12,21; Maleachi 3:2,4; Psalm 122:1 tot 7; 137:4,5,6).

Dat onder Jeruzalem daar de uit de Heer te stichten Kerk verstaan wordt, en niet het door de Joden bewoonde Jeruzalem, blijkt duidelijk uit elke bijzonderheid van de beschrijving daarvan in de aangehaalde plaatsen; zoals dat Jehovah God een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zal scheppen en dan ook Jeruzalem; en dat het een kroon der sierlijkheid en een hoofdsieraad van het koninkrijk zal zijn; en dat het een heiligheid genoemd zal worden en de stad der waarheid, de troon van Jehovah, een kalme woonplaats, een tabernakel, die niet verstrooid zal worden; dat de wolf en het lam daar tezamen zullen weiden; en er wordt gezegd, dat de bergen daar van most zullen druipen en de heuvelen van melk vlieten, en dat het zal zetelen van geslacht tot geslacht, behalve tal van andere dingen.

Ook over het volk daarin, dat het heilig is, allen tot het leven ingeschreven, dat zij de verlost van Jehovah zullen genoemd worden.

Bovendien wordt in al die plaatsen over de Komst van de Heer gesproken, bovenal over Zijn tweede Komst, wanneer Jeruzalem van dien aard zal zijn, zoals het hier beschreven wordt; want tevoren was het niet getrouwd, dat wil zeggen: Bruid en Echtgenote van het Lam geworden, zoals dit over het Nieuwe Jeruzalem in de Openbaring wordt gezegd.

De vorige of de huidige Kerk wordt onder Jeruzalem verstaan bij Daniël, en haar begin wordt daar als volgt beschreven: ‘Weet en wordt gewaar, van de uitgang van het Woord, tot aan de herstelling en de bouw van Jeruzalem, tot aan Messias, de Vorst, zijn zeven weken; na twee en zestig weken zal de straat en de gracht hersteld en gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden’, (Daniël 9:25).

Haar einde wordt echter daar als volgt beschreven: ‘Tenslotte over de vogel der gruwelen de verlating, en tot aan de voleinding en de beslissing zal zij druipen op de verwoesting’, (Daniël 27).

Deze laatste dingen zijn het die onder de volgende woorden van de Heer verstaan worden bij Mattheüs: ‘Wanneer gij zult zien de gruwel der verwoesting, voorzeggd door Daniël de profeet, staande in de heilige plaats; die leest, die merke wel’, (Mattheüs 24:15).

Dat onder Jeruzalem in de boven aangehaalde plaatsen niet het door de Joden bewoonde Jeruzalem werd verstaan, kan blijken uit de plaatsen, waar daarvan gezegd wordt, dat het geheel en al verdorven is, en dat het vernietigd moet worden, zoals in, (Jeremia 5:1; 6:6,7; 7:17,18 e.v.; 8:6,7,8 e.v.; 9:10,11,13 e.v.; 13:9,10,14; 14:16; Klaagliederen 1:8,9,17; Ezechiël 4:1 tot einde; 5:9 tot einde; 12:18,19; 15:6,7,8; 16:1 tot 63; 23: 1 tot 49; Mattheüs 23:37,38; Lucas 19:41 tot 44; 21:20,21,22; 23:28,29,30) behalve op vele andere plaatsen; en ook waar het Sodom wordt genoemd, (Jesaja 3:9; Jeremia 23:14; Ezechiël 16:46,48), en elders.

783. Dat de Kerk de Heer toebehoort, en dat de Heer vanuit het geestelijk huwelijk, dat een huwelijk van het goede en het ware is, Bruidegom en Echtgenoot wordt genoemd, en de Kerk Bruid en Echtgenote, is de christenen bekend uit het Woord, vooral uit het volgende daarin; Johannes zei over de Heer: ‘Die de bruid heeft is de bruidegom, maar de vriend van de bruidegom, die staat en hem hoort, verheugt zich om de stem van de bruidegom’, (Johannes 3:29); ‘Jezus zei: Zolang de bruidegom met hen is, kunnen de zonen van de bruiloft niet vasten’, (Mattheüs 9:15; Marcus 2:19,20; Lucas 5:35); ‘Ik zag de heilige stad, het Nieuwe Jeruzalem, neerdalende uit God vanuit de hemel, toebereid als een bruid, die voor haar echtgenoot versierd is’, (Openbaring 21:2); De engel zei tot Johannes: ‘Kom, en ik zal u tonen de bruid, de echtgenote van het Lam, en van de berg af toonde hij hem de stad, het heilige Jeruzalem’, (Openbaring 21:10); ‘De tijd van de bruiloft van het Lam is gekomen, en Zijn echtgenote heeft zichzelf toebereid; zalig zijn zij, die tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam zijn geroepen’, (Openbaring 19:7,9); ‘Ik ben de wortel en het geslacht Davids, de blinkende en morgenlijke ster; de Geest en de Bruid zeggen: Kom, en die dorst heeft, kome, en die wil, neme het water des levens om niet’, (Openbaring 22:16,17).

784. Dat de Nieuwe Hemel eerder gevormd wordt dan de Nieuwe Kerk op aarde, is overeenkomstig de Goddelijke Orde; want er is een innerlijke Kerk en een uitwendige, en de innerlijke Kerk maakt één met de Kerk in de hemel, dus met de hemel; en het innerlijke moet eerder gevormd worden dan het uitwendige, wat daarna door het innerlijke gevormd wordt.

Dat dit zo is, is bij de geestelijkheid in de wereld bekend.

Naarmate deze Nieuwe Hemel, welke het innerlijke van de Kerk bij de mens maakt, groeit, naar die mate daalt uit die hemel het Nieuwe Jeruzalem, dat wil zeggen, de Nieuwe Kerk, neer.

Daarom kan dit niet in één ogenblik plaatsvinden, maar het geschiedt naarmate de valsheden van de vorige Kerk verwijderd worden.

Want het nieuwe kan daar niet binnentreden, waar tevoren valsheden zijn inverwekt, tenzij deze uitgeroeid werden, hetgeen bij de geestelijkheid moet plaatsvinden en dan bij de leken; want de Heer zegt: ‘Niemand doet nieuwe wijn in oude leerzakken, anders barsten de leerzakken en de wijn

wordt uitgestort, maar men doet nieuwe wijn in nieuwe leersakken, en beide tezamen worden behouden', (Mattheüs 9:17; Marcus 2:22; Lucas 5:37,38).

Dat deze dingen niet geschieden dan in de voleinding der eeuw, waaronder het einde van de Kerk wordt verstaan, blijkt uit deze woorden van de Heer: 'Jezus zei: Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens, die goed zaad zaaide in zijn akker; maar toen de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid en ging weg.

Toen echter het zaad uitsproot tot kruid, verscheen ook het onkruid.

De dienstknechten naderden en zeiden tot hem: Wilt gij, dat wij heengaan en het onkruid verzamelen?

Maar hij zei: Nee, opdat gij, het onkruid verzamelende, ook mogelijk met hetzelfde de tarwe niet uitrekt; laat ze beide tezamen opwassen tot de oogst, en in de tijd van de oogst zal ik tot de maaiers zeggen: Verzamelt eerst het onkruid en bindt het in busselen om het te verbranden; maar vergadert de tarwe in mijn schuur.

De oogst is de voleinding der eeuw.

Gelijkerwijs het onkruid verzameld en met vuur verbrand wordt, also zal het zijn in de voleinding der eeuw', (Mattheüs 13:24 tot 30,39,40).

Onder de tarwe worden daar de waarheden en goedheden van de Nieuwe Kerk verstaan, en onder het onkruid de boosheden en valsheden van de vorige Kerk.

Dat onder de voleinding der eeuw het einde van de Kerk wordt verstaan, zie men in het eerste artikel van deze verhandeling.

785. Dat er in elk ding een innerlijke en een uitwendige is, en dat het uitwendige van het innerlijke afhangt zoals het lichaam van zijn ziel, blijkt uit elk ding afzonderlijk in de wereld, wanneer men er aandacht aan schenkt.

Bij de mens komt dit duidelijk aan het licht; zijn gehele lichaam is vanuit zijn gemoed, en vandaar is er in elk ding afzonderlijk dat uit de mens voortgaat, een innerlijke en een uitwendige.

In elk van zijn handelingen is de wil van het gemoed en in elk van zijn woorden is het verstand van zijn gemoed, evenzo in elk van zijn zinnen.

In elke vogel en in elk beest, ja zelfs in elk insect en in elke worm is een innerlijke en een uitwendige; verder ook in elke boom, in elke plant en in elke kiem, ja zelfs in elke steen en in elk stofje van de aardbodem.

Enige voorbeelden met betrekking tot de zijderups, de bij en het stof zijn voldoende om dit te verduidelijken.

Het innerlijke van de zijderups is dat waardoor zijn uitwendige gedreven wordt om zijde te spinnen en om daarna als vlinder heen te vliegen.

Het innerlijke van de bij is dat, waardoor haar uitwendige gedreven wordt, honing uit bloemen te zuigen en cellen te bouwen in wonderbaarlijke vormen.

Het innerlijke van het stofje van de aardbodem, waardoor zijn uitwendige gedreven wordt, is zijn streven om de zaden vruchtbaar te maken; het wasemt uit zijn kleine schoot iets uit, dat binnendringt in de binnenste dingen van het zaad, en dit verder leidt, en dit innerlijke volgt de groei van het zaad tot aan het nieuwe zaad.

Iets dergelijks vindt in de tegenovergestelde dingen plaats, waarin eveneens een innerlijke en een uitwendige is, zoals in de spin, waarvan het vermogen en vandaar de neiging is, een kunstig web te weven, en waar vanuit het midden ervan zij loert op de in het web vliegende vliegen, die zij opeet. Evenzo is het in elke andere schadelijke worm, voorts in elke slang en ook in elk wild dier van het woud; evenzo in elke goddeloze, bedrieglijke en arglistige mens.

Deze Nieuwe Kerk is de Kroon van alle Kerken, welke tot dusver op de aardbol zijn geweest.

786. Dat er van het begin af, in het algemeen gesproken, vier Kerken op deze aarde geweest zijn: een vóór de vloed, de tweede na de vloed, de derde de Israëlitische en de vierde, de christelijke genoemd, werd eerder aangetoond.

En daar alle Kerken afhangen van de kennis en de erkenning van één God, waarmee de mens van de Kerk verbonden kan worden, en alle vier Kerken niet in deze waarheid waren, zo volgt, dat er op deze vier een Kerk moet volgen, die één God kent en erkent.

De Goddelijke Liefde van God had niets anders tot einddoel, toen Hij de wereld schiep, dan de mens met Zich te verbinden, en Zich met de mens en aldus met de mens te wonen.

Dat de vorige Kerken niet in de waarheid waren, komt omdat de Oudste Kerk die vóór de vloed bestond, een onzichtbare God vereerde, met wie geen verbinding mogelijk is; de Oude Kerk die na de vloed bestond, eveneens; de Israëlitische Kerk vereerde Jehovah, die in Zichzelf een onzichtbare God is', (Exodus 33:18 tot 23), maar onder menselijke vorm, die Jehovah God door middel van een engel aantrok, en waarin Hij aan Mozes, Abraham, Sarah, Hagar, Gideon, Jozua en soms aan de profeten verscheen, welke menselijke vorm uitbeeldend was voor de Heer die komen zou; en daar deze vorm uitbeeldend was, zijn alle en elk van de dingen van hun kerk uitbeeldend geworden.

Dat de slachtoffers en de overige dingen van hun eredienst de Heer uitbeeldden die komen zou, en dat zij werden afgeschaft toen Hij kwam, is bekend.

De vierde echter is de Kerk, die de christelijke wordt genoemd; zij erkende weliswaar met de mond één God, maar in drie personen, waarvan elk afzonderlijk of op zichzelf God was, en zo dus een verdeelde, en niet één in persoon verenigde Drievuldigheid.

Vandaar bleef in het gemoed de voorstelling van drie goden hangen, hoewel op de lippen het woord van één God was.

Bovendien leren de leraren van de Kerk vanuit hun leer zelf, die zij na het concilie van Nicea hebben samengesteld, dat men moet geloven in God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest, allen onzichtbaar, aangezien zij vóór de wereld in een gelijke Goddelijk essentie bestonden. Terwijl toch met een onzichtbare God, zoals eerder gezegd, geen verbinding mogelijk is, en zij nog steeds niet weten, dat de ene God die onzichtbaar is, in de wereld kwam en het Menselijke aannam, niet alleen om de mensen te verlossen, maar ook om zichtbaar en zo dus verbindbaar te worden, want men leest: 'Het Woord was bij God, en God was het Woord, en het Woord is vlees geworden', (Johannes 1:1,14); en bij Jesaja: 'Een knaap is ons geboren, en een Zoon is ons gegeven, wiens naam is God, Held, Vader der eeuwigheid', (Jesaja 9:5); en meermalen bij de profeten, dat Jehovah Zelf in de wereld zou komen en Verlosser zou zijn, hetgeen ook geschiedde in het Menselijke dat Hij aannam.

787. Deze Nieuwe Kerk is de Kroon van alle Kerken die tot nog toe op de aarde geweest zijn, dit komt omdat zij één zichtbare God vereert, in wie de onzichtbare God is gelijk de ziel is in het lichaam.

Dat de verbinding van God met de mens op deze wijze en op geen andere wijze mogelijk is, komt omdat de mens natuurlijk is en vandaar natuurlijk denkt en de verbinding plaats moet vinden in het denken en dus in de aandoening van zijn liefde, en dit gebeurt, wanneer de mens over God als Mens denkt.

De verbinding met de onzichtbare God is gelijk de verbinding van het gezicht van het oog met het uitspannel van het heelal, waarvan men het einde niet ziet, en ook gelijk aan het gezicht in het midden van de oceaan, dat wegvalt in de lucht en in de zee, en zich daarin verliest.

Daarentegen echter is de verbinding met de zichtbare God gelijk het gezicht van een mens in de lucht of op de zee, die de handen uitbreidt en uitnodigt om in zijn armen te komen; want alle

verbinding van God met de mens moet ook een wederkerige verbinding zijn van de mens met God, en dit andere wederkerige is niet mogelijk tenzij met een zichtbare God.

Dat God vóór de aanneming van het Menselijke niet zichtbaar was, leert de Heer Zelf bij Johannes: 'Gij hebt noch de stem van de Vader ooit gehoord, noch Zijn gedaante gezien', (Johannes 5:37); en bij Mozes: 'Dat niemand God kan zien, en leven', (Exodus 33:20).

Maar dat men Hem ziet door Zijn Menselijke, bij Johannes: 'Niemand heeft ooit God gezien; de Enigverwekte Zoon, die in de schoot van de vader is, die heeft Hem verklaard', (Johannes 1:18); en bij dezelfde: 'Jezus zei: Ik ben de weg, de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij; die Mij kent, die kent de Vader, en die Mij ziet, ziet de Vader', (Johannes 14:6,7,9).

Dat er verbinding met de onzichtbare God is, door Hem zichtbaar, dus door de Heer, leert Hijzelf in de volgende plaatsen: 'Jezus zei: Blijft in Mij en Ik in u; die in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht', (Johannes 15:4,5); 'In die dag zult gij bekennen, dat Ik in de Vader ben, en gij in Mij en Ik in u', (Johannes 14:20); 'Ik heb de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, aan hen gegeven, opdat zij één zijn, gelijk als Wij één zijn; Ik in hen en Gij in Mij, opdat de liefde, waarmee Gij Mij lief gehad hebt, in hen zij en Ik in hen', (Johannes 17:21,22,23,26; 6:56).

Voorts dat de Vader en Hij één zijn; en dat men in Hem moet geloven om het eeuwige leven te hebben.

Dat de zaligheid van de verbinding met God afhangt, werd boven met veel dingen aangetoond.

788. Dat deze Kerk moet volgen op de Kerken die van het begin van de wereld aan bestaan hebben, en dat zij duren zal in de eeuwen der eeuwen; en dat zij de kroon zal zijn van alle Kerken, die vóór haar waren, heeft Daniël geprofeteerd; eerst toen hij aan Nebukadnezar diens droom vertelde en ontvouwde, over de vier koninkrijken, waaronder de vier Kerken worden verstaan, die werden uitgebeeld door het aan hem verschenen beeld, en zei: 'In die dagen zal de God der hemelen een koninkrijk doen opstaan, dat in de eeuwen niet vergaan zal en het zal al die koninkrijken verteren, maar zelf zal het staan in de eeuwen', (Daniël 2:44); en dat dit zal geschieden, zei hij, 'door een steen, die tot een grote rots werd, vervullende de ganse aarde', (Daniël 35).

Onder de rots wordt in het Woord de Heer verstaan ten aanzien van het Goddelijk Ware.

Dezelfde profeet zegt elders: 'Ik was ziende in de gezichten van de nacht, en ziet, met de wolken der hemelen als eens mensen Zoon, en Deze werd gegeven heerschappij en heerlijkheid, en het koninkrijk; en alle volken, natiën en tongen zullen Hem vereren; Zijn heerschappij is een heerschappij der eeuw, die niet voorbij zal gaan, en Zijn koninkrijk een rijk dat niet vergaan zal', (Daniël 7:13,14).

Hij zegt dit, nadat hij de vier grote beesten uit de zee had zien opklimmen (vers 3), waardoor eveneens de vier vorige Kerken werden uitgebeeld.

Dat deze dingen door Daniël werden geprofeteerd over deze tijd, blijkt uit zijn woorden: 'Maar gij Daniël, houd de woorden verborgen, en verzegel het boek tot de eindtijd; velen zullen onderzoek doen, en de kennis zal vermeederen', (Daniël 12:4); voorts uit de woorden van de Heer in Mattheüs: 'Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan – wie het leest geve er acht op – laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen'; 'En dan zal het teken van de Zoon des Mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des Mensen zien komen op de wolken des hemels met grote macht en heerlijkheid', (Mattheüs 24:15,30).

Dergelijke dingen worden ook gezegd in de Openbaring: 'De zevende engel heeft gebazuind, en er geschieden grote stemmen in de hemel: de koninkrijken zijn geworden van onze Heer en van Zijn Christus; en Hij zal regeren in de eeuwen der eeuwen', (Openbaring 11:15).

789. Bovendien hebben de overige profeten op vele plaatsen over deze Kerk, namelijk van welke aard zij zal zijn, voorzeggingen gedaan, waaruit deze weinige zullen worden aangevoerd, bij Zacharia: ‘Het zal een enige dag zijn, die Jehovah bekend is, noch dag noch nacht, want tegen de tijd des avonds zal het licht wezen; in die dag zullen levende wateren uit Jeruzalem uitgaan; en Jehovah zal tot Koning over de gehele aarde zijn; in die dag zal Jehovah één zijn, en Zijn naam één’, (Zacharia 14:7.8.9).

Bij Joël: ‘In die dag zal het geschieden, dat de bergen van most zullen druipen en de heuvelen van melk vlieten; en Jeruzalem zal zetelen van geslacht tot geslacht, (Joël 13:17 tot 21).

Bij Jeremia: ‘In die tijd zullen zij Jeruzalem noemen de troon van Jehovah en alle natiën zullen vergaderd worden te Jeruzalem ter oorzake van de naam van Jehovah; en zij zullen niet meer gaan achter de bevestiging van hun boos hart’, (Jeremia 3:17; Openbaring 21:24,26).

Bij Jesaja: ‘Uw ogen zullen Jeruzalem zien, een kalme woonplaats, een tabernakel, die niet verstrooid zal worden en zijn pinnen zullen in der eeuwigheid niet verwijderd worden, en zijn koorden zullen niet afgescheurd worden’, (Jesaja 33:20).

In deze plaatsen wordt onder Jeruzalem het heilige Nieuwe Jeruzalem verstaan, beschreven in de (Openbaring 21), waaronder de Nieuwe Kerk wordt verstaan.

Wederom bij Jesaja: ‘Er zal een rijsje uitgaan van de tronk van Jischaji, en gerechtigheid zal de gordel van Zijn lenden zijn, en de waarheid de gordel van Zijn dijen; daarom zal de wolf met het lam verkeren, en de luipaard met het bokje, het kalf en de jonge leeuw en het mestvee tezamen, en een klein knaapje zal ze leiden; de vaars en de beer zullen weiden, hun jongen zullen tezamen neerliggen; en een zoogkind zal spelen boven het hol van een adder, en een gespeende zal zijn hand uitsteken over de spelonk van de basilisk; zij zullen het boze niet doen, noch zich verderven op de ganse berg van Mijn heiligheid, want de aarde zal vol zijn van de wetenschap van Jehovah.

Het zal in die dag geschieden, dat de natiën zullen zoeken de wortel van Jischaji, die staat tot een banier der volken; en Zijn rust zal heerlijkheid zijn’, (Jesaja 11:1,5 tot 10).

Dat dergelijke dingen nog niet in de Kerken en nog minder in de laatste bestonden, is bekend.

Bij Jeremia: ‘Ziet, de dagen komen, dat Ik een nieuw verbond zal maken; en dit zal het verbond zijn: Ik zal Mijn wet in het midden van hen geven, en zal die op hun hart schrijven; en Ik zal hun tot God zijn, en zij zullen Mij tot volk zijn; allen zullen Mij kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe’, (Jeremia 31:31 tot 34; Openbaring 21:3).

Dat deze dingen tot nog toe in de Kerken niet gegeven werden, is ook bekend; de reden hiervan was deze, dat zij zich niet tot de zichtbare God wendden, die allen zullen kennen, en dat Hijzelf het Woord is of de Wet, die Hij in het midden van hen zal stellen en die Hij op hun hart zal schrijven.

Bij Jesaja: ‘Om Jeruzalems wil zal Ik niet rusten, totdat haar gerechtigheid uitga als een glans, en haar heil brandt als een lamp, en gij zult met een nieuwe naam genoemd worden, welke de mond van Jehovah zal uitspreken; en gij zult zijn een kroon der sierlijkheid en een diadeem van het koninkrijk in de hand van uw God.

Jehovah zal welbehagen in u hebben, en uw land zal getrouwd worden.

Zie, uw heil komt; zie, Zijn loon is met Hem; en zij zullen hen noemen het volk der heiligheid, de verlost van Jehovah; en gij zult genoemd worden de gezocht stad, en niet verlaten’, (Jesaja 62).

790. Van welke aard deze Kerk zal zijn, wordt uitvoerig beschreven in de Openbaring, waar gehandeld wordt over het einde van de vorige Kerk en over het ontstaan van de nieuwe; deze Nieuwe Kerk wordt beschreven door het Nieuwe Jeruzalem, en door zijn pracht en daarmee, dat het de Bruid en de Echtgenote van het Lam zal zijn, (Openbaring 19:7; 21:2,9).

Bovendien zal ik uit de Openbaring nog alleen dit overschrijven dat er gezegd wordt, toen het Nieuwe Jeruzalem werd gezien neerdalend uit de hemel: ‘Ziet, de Tabernakel Gods met de mensen, en Hij zal met hen wonen, en zij zullen Zijn volken zijn, en Hij zelf zal met hen zijn hun God; en de natiën die zalig worden, zullen in haar licht wandelen en aldaar zal geen nacht zijn.

Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te getuigen in de Kerken.

Ik ben de wortel en het geslacht Davids, de blinkende en morgenlijke ster.

De Geest en de bruid zeggen: Kom; en die het hoort, zegge: Kom; en die dorst heeft kome; en die wil, neme het water des levens om niet.

Ja, kom, Heer Jezus, amen’, (Openbaring 21:3,24,25; 22:16,17,20).

Wordt vervolgd.